

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה הַגָּדוֹל וְהַמּוֹרָה הָעִיּוֹר

סִפּוּר מְרִגֵּשׁ עַל אֲהֶבֶת הַתּוֹרָה,
כְּבוֹד חֲכָמִים, וְלֵב טָהוֹר שְׁלִפְנֵי ה'.

★ מִבֶּט לִשְׁמַיִם: הַכֹּל מֵתַחִיל בְּאַהֲבַת ה',
הַמְּאִירָה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ בְּכֹל בִּקּוּר מַחֲדָשׁ.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַי תַּלְמִיד חָכָם עָצוּם,
שְׁמוֹ הָיָה רַבִּי אוֹשַׁעְיָה הַגָּדוֹל.
כָּלָם כִּבְדּוּ אוֹתוֹ וְרָצוּ לְלַמֵּד
מִתּוֹרָתוֹ.

אָבֵל יוֹתֵר מִכָּל הַחֲכָמָה שְׁלוֹ,
הֵיטָה לוֹ מְדָה אַחַת נִפְלְאָה:
לֵב מָלֵא בְּחֶסֶד וְרַחֲמִים לְכָל
אָדָם שֶׁקָּשָׁה לוֹ.

★ מִבְּט לְשִׁמְיָם:

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה יָדַע שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַמִּתְנָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁהַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ, וְעָלִינוּ לְלַמֵּד אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה.

לְרַבִּי אוֹשַׁעְיָה הָיָה מוֹרָה מְבִגָּר
שֶׁלִּמַּד אוֹתוֹ תוֹרָה כְּשֶׁהָיָה יָלֵד.
עַם הַשָּׁנִים, הָרַב הִזְקֵן חָלָה,
וְאַבֵּד אֶת מְאֹר עֵינָיו.
הוּא הִפֵּךְ לְעֵיִיר וַיֵּשֶׁב לְבֵדוֹ
בְּחֶדֶר קָטָן וְחֲשׂוּךְ, לֹא
יָכֹל לָצֵאת.

מִבְּט לְשָׁמַיִם: 🌟

אַף עַל פִּי שֶׁעֵינָיו שָׁל הָרַב הָיוּ סְגוּרוֹת, לְבוֹ רָאָה אֶת ה' הֵיטֵב,
וְהוּא הִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהוֹדוֹת לְבוֹרָא בְּכָל מִצָּב.

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה לֹא שָׁכַח אֶת רַבּוֹ
הָעֵינִיךְ אֶפְלוּ לְיוֹם אֶחָד!
בְּכָל צָהָרִים, עֲזֹב רַבִּי אוֹשַׁעְיָה
אֶת הַסְּעוּדָה הַנוֹחָה בְּבֵיתוֹ שְׁלוֹ.
הוּא לָקַח אוֹכֵל מִשֶּׁבַח וְהֵלֵךְ
בְּרִגְלָיו יִשְׁרֹת אֶל חֲדָרוֹ שֶׁל
הַזֵּקֵן.

מִבֶּט לְשָׁמַיִם: 🌟

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ עוֹשִׂים חֶסֶד שֶׁל אֱמֶת וְעוֹזְבִים אֶת הַנוֹחוֹת שֶׁלָּנוּ
לְמַעַן חֵבֵר, בּוֹרֵא עוֹלָם שֶׁמַּח עִמָּנוּ בְּשָׁמַיִם.

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה יָשַׁב קָרוֹב-קָרוֹב אֶל
הָרַב הָעֵיזֵר. הוּא הֶאָכִיל אוֹתוֹ
בְּעֲדִינּוֹת רַבָּה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְלַכֶּלֶךְ.
תוֹךְ כְּדֵי לְעִסָּה, הֵם דִּבְּרוּ
דְּבָרֵי תוֹרָה מְתוּקִים מְדַבֵּשׁ.
זוֹ הִיְתָה הַשָּׁעָה הַכִּי יָפָה בַּיּוֹם
שֶׁל שְׁנֵיהֶם!

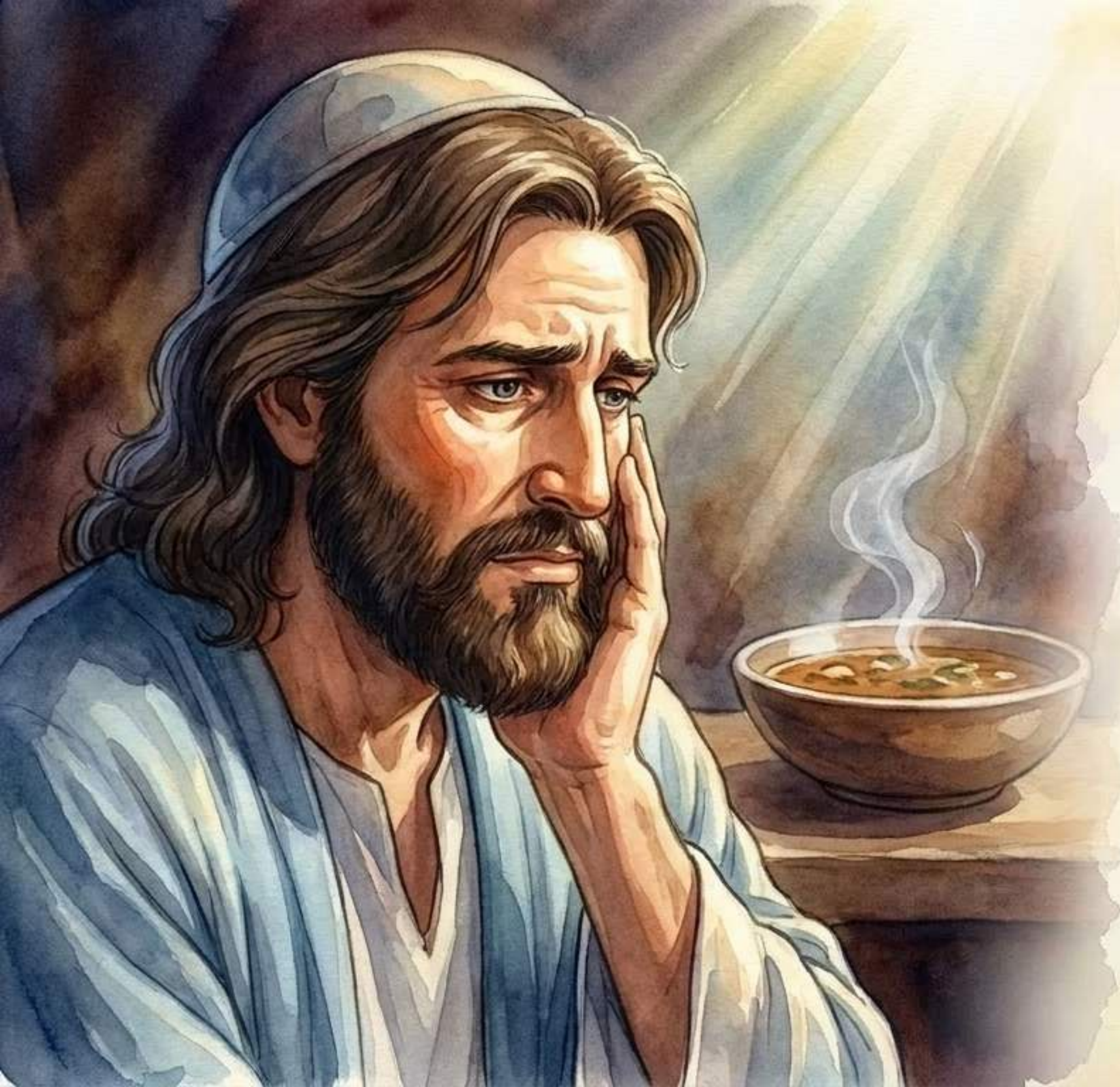
מִבֶּט לְשָׁמַיִם: ☀
הָאוֹר בְּחֶדֶר לֹא הִגִּיעַ מִמְּנוּחָה, אֲלָא מֵאוּרָה שֶׁל הַתּוֹרָה
וּמִנוֹכְחוֹת הַשְּׂכִינָה שֶׁשָּׁרְתָה בֵּינֵיהֶם.

יום אחד, הגיעו לביתו של רבי
אושעיה אורחים חשובים מאוד
מירושלים! רבי אושעיה שמח
לקיים בהם את המצוה, והכין
עבורם סעודה גדולה
ומכבדת סביב לשלחן
הערוך.

מבט לשמים: ☀

מצות "הכנסת אורחים" היא כמו קבלת פני השכינה, ורבי אושעיה
הודה לה' ששלח לו אורחים צדיקים מירושלים עיר הקדש.

הגיעה שעת הצהרים, ורבי אושעיה
נתקל בבצעה קשה! הוא חשב: "מה
אעשה עם מורי הזקן? אם אביא אותו
לכאן לאכול יחד עם כלם, אולי מרב
מרב עורונו ישפך עליו מרק או יין?
האורחים עלולים להביט בו, והוא
אפילו לא ידע..."

מבט לשמים: ☀

רבי אושעיה בקש עזרה משמים: היאך לשמר על
כבוד חברו, כי המלבין פני חברו – כאלו כפר בה'.

מרב שהוא חרד לכבודו של הרב,
הוא קבל החלטה כואבת. כדי
שהרב חלילה לא יתלכלך ויתבייש
לפני אנשים זרים, רבי אושעיה לא
הזמין אותו לסעודה. במקום
זאת, הוא שלח אליו משרתים עם
המנות הכי טובות שיש.

מבט לשמים: ☀

רבי אושעיה ותר על המנהג היומי האהוב עליו
'לשם שמים', רק כדי להגן על חברו מפני בושה.

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה יָשָׁב עִם אוֹרְחָיו
הַחֲשׁוּבִים. הֵם אָכְלוּ וְדִבְּרוּ תוֹרָה.
אָבֵל גּוֹפּוֹ הָיָה שָׁם – וְלִבּוֹ הָיָה רַחוּק,
בַּחֲדָר הַחֲשׁוּד מְלֵא הַקִּדְשָׁה יַחַד עִם
מוֹרְהוֹ הַזֵּקֵן. "הֲאֵם נִהְגָּתִי נְכוֹן?
הֲאֵם הוּא עָצוּב שֶׁהַשְׂאֲרָתִי אוֹתוֹ
לְבַד?" הִרְהִיר בְּדַאגָּה.

מִבְּט לְשָׁמַיִם: 🌟

אִפְלוּ בְּאַמְצַע סְעוּדַת מִצְוָה, אִישׁ הָאֲמוּנָה בּוֹדֵק אֶת תּוֹךְ
לִבּוֹ, וּמִבְקֵשׁ מִה' שְׁלֹא תִצָּא תִקְלָה וְצֶעַר עַל יָדוֹ.

בְּרָגַע שֶׁהָאוֹרְחִים קָמוּ וְעָזְבוּ אוֹתוֹ
לְשָׁלוֹם, רַבִּי אוֹשַׁעְיָה לֹא אָבַד שְׁנִיָּה!
הוּא אָץ מַהֵר-מַהֵר לְעֵבֶר חֲדָרוֹ
שֶׁל הַמּוֹרָה הַזֵּקֵן. הַלֵּב שֶׁלוֹ דָּפַק
מֵרֹוב צֶעַר עַל כֵּךְ שֶׁמּוֹרָהּ נִשְׁאַר לְבַד
מִבְּלִי שִׁיאָרְחוֹ לוֹ לְחֻבָּרָה כְּבֻכָּל יוֹם.

★ מִבֶּט לְשָׁמַיִם: זְרִיזוֹת לְמַצּוֹה וְזְרִיזוֹת לְבִקֵּשׁ סְלִיחָה הֵן
מִהַדְרָכִים הָאֲהוּבֹת בְּיֹתֵר עַל בּוֹרָא עוֹלָם!

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה נִכְנָס לַחֲדָר וּמִיד יָרַד
עַל בְּרַכּוֹ!

הוא אָחַז בְּיָדָיו שֶׁל מוֹרְהוּ הָעֵינִי, וְדַמְעוֹת טְהוֹרוֹת קָפְצוּ מֵעֵינָיו.
"אֲנִי מִמָּה, רַבִּי הָאֱהוֹב, תִּסְלַח לִי
שֶׁלֹּא הֵייתִי אִתְּךָ הַיּוֹם!" הוּא קָרָא
בְּקוֹל רוֹעֵד מִהִתְרַגְּשׁוֹת.

★ מִבֶּט לַשָּׁמַיִם: דַּמְעוֹת שֶׁל מִבְּקֵשׁ סְלִיחָה בְּאֵמֶת, פּוֹתְחוֹת
אֶת כָּל שַׁעְרֵי שָׁמַיִם לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!

רַבִּי אוֹשַׁעְיָה הֶסְבִּיר לוֹ אֶת הָאֲמֶת
מֵעֶמֶק הַלֵּב:

"מֹרִי וְרַבִּי! לֹא הִזְמַנְתִּי אוֹתְךָ הַיּוֹם
רַק מְשׁוּם שְׁפַחְדָּתִי כָּל כֶּךָ שָׁמָּה
הָאוֹרְחִים יְבִיטוּ בְּךָ בְּצוּרָה לֹא יָפָה,
וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל שִׁפְגָּעוֹ בְּכַבּוּדְךָ!
כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי הִיָּה רַק מֵאַהֲבָה
אֵלֶיךָ!"

★ מִבֶּט לְשָׁמַיִם: ה' יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, הוּא יוֹדֵעַ מָה אֲנַחְנוּ
מִתְכַּוְּנִים בְּאֲמֶת. וְגַם חֲבֵרֵינוּ יִרְגִּישׁוּ זֹאת אִם נִדְבֵּר מֵהַלֵּב.

הָרַב הַזֵּקֵן הֶקְשִׁיב בְּשֶׁקֶט, וְלִבּוֹ
וְלִבּוֹ הוּצַף בְּחֶם וּבְשִׁמְחָה.
הוּא הֵבִין שְׁכָל מָה שֶׁתְּלַמִּידוֹ
הִגְדֹּל עָשָׂה הָיָה אֵךְ וְרַק מֵרַב
דִּאָגָה אֵלָיו.

הוּא הֶעֱבִיר אֶת יָדוֹ הַמְּקוֹמֶטֶת
עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל רַבִּי אוֹשַׁעְיָה וְחֵיף
מֵרֹב אֲשֶׁר.

סְלִיחָה אֲמַתִּית מְחַבֶּרֶת לְבָבוֹת.

★ מִבֶּט לְשָׁמַיִם: מָה שֶׁגְּדֹל מִהֶבֶקֶשׁת סְלִיחָה,
הוּא הִיכָלֶת שְׁלָנוּ לְסִלַּח לְשָׁנִי בְּלֵב שָׁלֵם,
כְּפִי שֶׁה' סוֹלַח לָנוּ כָּל יוֹם!

וְאִזְ אָמַר הָרַב הַזֶּקֶן מִשְׁפָּט
שְׁנֵשְׂאֵר מִפְּרָסִם לְנֹצַח בַּתְּלֻמוּד:
"בְּנֵי הָאֱהוּבִים! אֲתָהּ בָּאתָ לְפִי
אָדָם שְׁרוּאִים אוֹתוֹ אֵךְ הוּא
אֵינוֹ יָכוֹל לִרְאוֹת — יְהִי
יְהִי רָצוֹן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
שְׁרוּאָה אֶת כָּלֵם אֵךְ אֵינוֹ
נִרְאָה, הוּא זֶה שִׁיקְבֵּל אֶת
סְלִיחָתְךָ וְיִתֵּן לְךָ שָׂכָר טוֹב!"

★ מבט לשמים: ה', "הרואה ואינו נראה", רואה את המעשים
הקטנים והטובים שלנו שאף אחד אחר לא שם לב אליהם!

מָה מְלִמֵּד אוֹתָנוּ רַבִּי אוֹשְׁעִיָּה?
הַדָּבָר הַכִּי חָשׁוּב הוּא הַרְגִּישׁוֹת
וְהַדָּאָגָה שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶף חֵבֶר.
כְּשֶׁאַנְחָנוּ כּוֹאֲבִים אֶת כְּאִבוֹ שֶׁל
אָדָם שֶׁקָּשָׁה לוֹ,
מִתְחַשְּׁבִים בּוֹ, וְגַם יוֹדְעִים
לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה – מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים מֵאִיר עֲלִינוּ אֶת אוֹרוֹ
וּמְבַרֵּךְ אוֹתָנוּ.

★ מבט לשמים: ילדים מתוקים, כשאתם מכבדים כל יהודי,
אתם הופכים את העולם הזה למקום ש'ה' שמח לשכן בו.

